

1. V rohu náměstí, kousek od nádraží,  
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,  
němá bolesti stála nad drenáží  
Madona s mrtvým synem umučeným.
2. Stála zmatená nenadálým hlukem,  
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,  
trochu zděšená podnapilým plukem,  
co vůbec nevypadal na vítěze.  
R: Stojíce u Piety kouřili cigarety  
a šnapsem žízeň hnali kilometr klusem,  
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,  
a když je dozpívali, otřásli se hnusem.
3. Měli monstrance cestou nakradené  
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,  
místní sebrance, válkou nakažené,  
tu trochu zeleniny záviděli.
4. Holky z ulice trochu pomuchlali  
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,  
sklady munice pečlivě zavírali,  
a pak se posadili pod Pietu.  
R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,  
hlasitě nadávali na pitomou nudu,  
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,  
kterou si půjčovali, neznajíce studu.
5. Jednu neděli polní zabalili,  
poslední pohledníci příbuzným odeslali,  
potom odjeli, aniž zaplatili,  
na cestě železnicí usínali.
6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,  
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,  
někdo přitakal, jiný poděkoval,  
nikomu nescházelo poroučení.  
R: A jenom pod Pietou holčičku pětiletou  
písmena zaujala načmáraná křídou,  
číst se však neučila, tak nápis pohládila,  
písmena rozmazala, zbytek umyl déšť,  
zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť ...